

kan jo ikke være ham ubekendt, at de gamle Pensionisters mest brændende Ønske er, at deres Pensioner maa blive omregnet efter Reglerne i den Pensionslov, som er vedtaget i 1919 for Statstjenestemændene. Hvis man gik dertil, vilde vi opnaa at blive fri for hvert Aar at beskæftige os med Lovforslag om Forbedring af Pensionisternes Kaar. Man kan naturligvis ikke uden videre sige, at dette er noget, vi under alle Forhold vilde tilstræbe. Jeg kunde imidlertid tænke mig at anmode den højtærede Finansminister om at anstille Undersøgelser om, hvorvidt en saadan Omregning lod sig foretage, og hvor store Udgifterne vilde blive for Statskassen, hvis man skulde gaa ind paa de gamle Pensionisters Ønsker i saa Henseende. Den Lov, der sandsynligvis bliver vedtaget i Dag, skal jo gælde for to Aar, saa der er Tid for den højtærede Finansminister til at anstille saadanne Undersøgelser. Jeg kunde ønske, at der, naar vi paa ny skal beskæftige os med disse Forhold, forelaa Oplysninger om, hvorvidt en saadan Omregning kunde lade sig foretage, og hvad den i saa Fald vilde koste.

Karen Ankersted: Vi er vist alle sammen enige med den højtærede Finansminister i, at Bestemmelserne i dette Lovforslag hjælper de gamle Pensionister paa en rigtig god Maade, men der har ogsaa været god Grund til denne Forhøjelse af deres Pensioner, thi der er vist ingen her i Landet, som har lidt mere under Krigen end netop de gamle Pensionister. Jeg kan imidlertid ikke andet end beklage, at man, naar man dog har gjort dette gode Skridt fremad, ikke har kunnet gøre Skridtet fuldt ud og opfyldt de gamle Pensionisters Ønsker. Der har foreligget to Andragender i saa Henseende. Det ene gik ud paa, at alle de Pensionister, der var afskediget før Oktober 1919, maatte blive ligestillet med dem, der blev afskediget efter det nævnte Tidspunkt. Man kan ikke godt komme bort fra, at det maa se underlig uretfærdigt ud for de Mennesker, der muligen et Kvartal forud har faaet deres Afsked, og som har gjort akkurat det samme Arbejde, levet under de samme Forhold, at de skal være saa meget ringere stillede end de, der er saa heldige et Kvartal senere at have faaet deres Afsked. Det andet Andragende, der forelaa, var et Andragende fra Danmarks Lærerforening om, at man, eftersom man nu havde anerkendt Princippet: lige Løn for Mand og Kvinde, vilde hæve de gamle kvindelige Pensionisters Pensioner op til

samme Beløb som de mandliges. Intet af disse Andragender har man imidlertid taget Hensyn til, det vil sige, noget Hensyn har man jo taget til det ene, idet man har hævet de smaa Pensioner op og gjort den Forskel, at man giver de smaa Pensioner 25 pCt., medens de højere kun faar 20 pCt., hvad man maa glæde sig over, fordi de smaa Pensionister har været særlig daarligt stillede.

Det er, som sagt, et godt Skridt fremad, man har gjort, og det kan ikke være andet, end at det vil vække stor Glæde rundt omkring, navnlig hos alle de smaa Pensionister, at de faar saa godt et Tillæg til deres Pension. Jeg skal derfor ikke foreslaa nogen Forandring i Øjeblikket. Men jeg synes, at man godt kunde have gjort Skridtet fuldt ud. Det er jo en Udgift, man ikke behøver at ængstes saa meget for, idet den Aar for Aar gaar ned, og inden mange Aar vil den være helt forsvundet. Det er statistisk oplyst, at ca. 15 pCt. afgaar ved Døden hvert Aar, og efterhaanden som vi kommer længere frem i Aarene, vil Procenten stige mere og mere. Jeg anerkender, som sagt, at Loven er et godt Skridt fremad, og jeg vil udtale Haabet om, at vi, naar den om to Aar skal tages op til Revision, da er naaet saa vidt baade i økonomisk Henseende og i andre Henseender, at vi kan tage Skridtet fuldt ud og gennemføre en retfærdig Ordning af dette Forhold, hvorefter Omregningen finder Sted. — Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Vejstrup: De Følelser, som er kommet til Orde overfor de Medlemmer af Samfundet, der her er Tale om, nemlig Børnene og de gamle, er ogsaa raadende indentor det Parti, jeg har den Ære at tilhøre. Det er derfor en selvsagt Ting, at ogsaa vi ønsker at støtte et Forslag som dette, der, som sagt, er blevet enstemmigt vedtaget i Folketinget. Loven skal kun have en midlertidig Karakter, idet der skal forelægges et Revisionsforslag inden Udgangen af 1922; der vil derfor ikke være nogen Grund til at komme ind paa store Ændringer, heller ikke i den Retning, der er blevet omtalt af ærede Medlemmer, ihvorvel man godt kunde unde disse gamle Mennesker noget blidere Kaar. Det er først og fremmest de gamle Pensionister, man har for Øje, og, som nævnt i den Henvendelse, vi har modtaget fra Pensionistforeningen, er det Mennesker, der i Almindelighed har haft en lang Arbejdsdag og en lille Løn. Det er jo ganske uretfærdigt, at det skal hæve sig paa et Tids-